

מוות בשביל הנחש

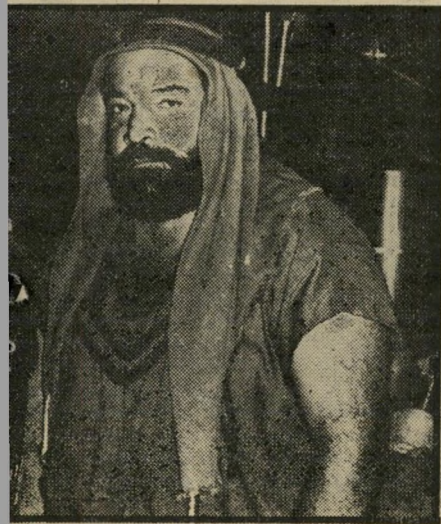
אם תבחרו להילחם בהם בבוקר
— הם יטבחו אתכם,
אם תיבחרו להתחבא מפניהם — הם
ימצאו אתכם,
אך אם תיבחרו לקחת את ניצחונם מ-
ידיהם — הם יזכרו אתכם!"

קולו של אלעזר בן-יאיר חוצב להבות
ברגועיה האחרונים של מצדה. במרומי
הצוק, המתנשא על יסדהמות, מרחפת ה-
זוועה. האש כבר אחזה בחומה הפנימית,

שתי מצדה: על רק

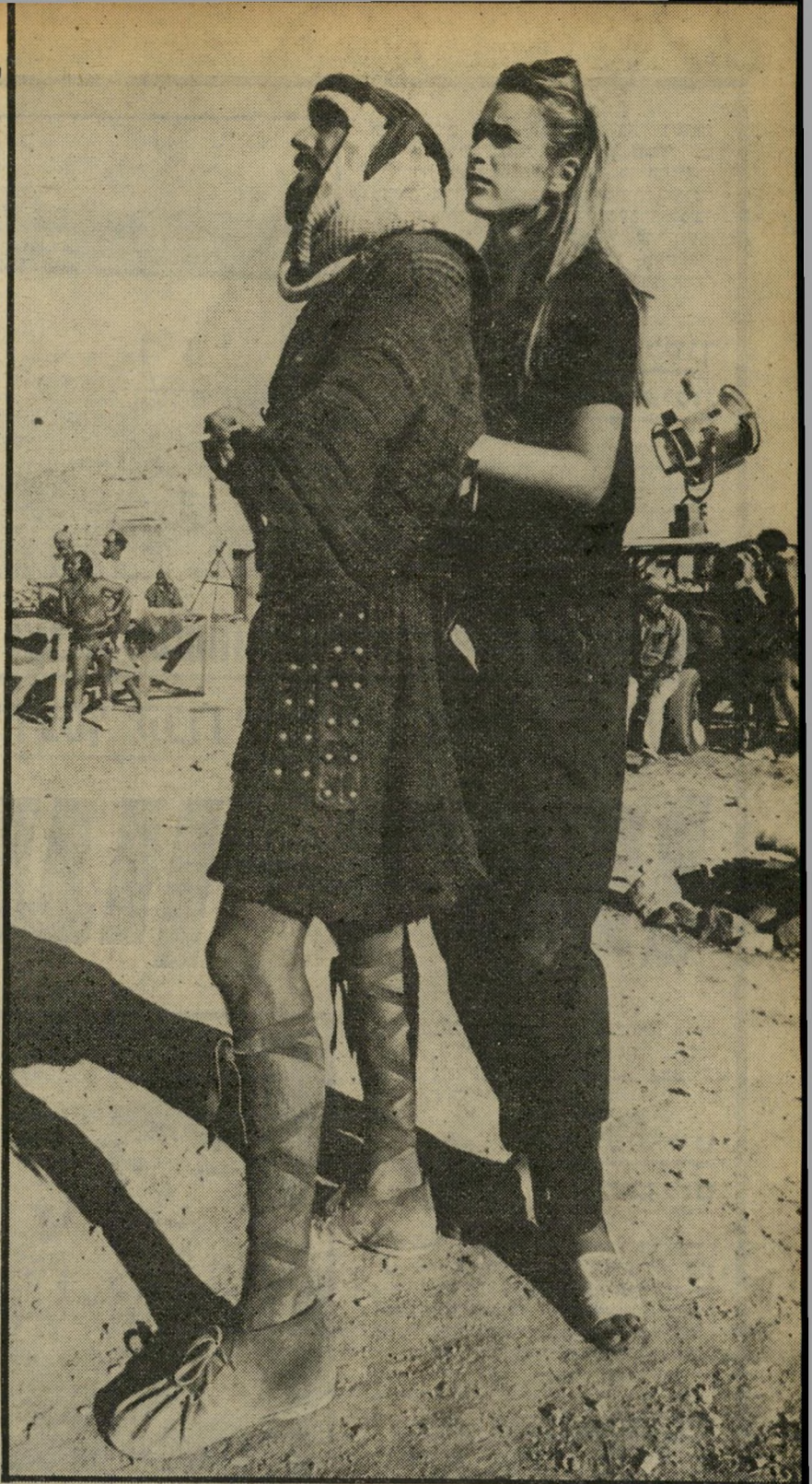
המיגדל הנוער אחד השחקנים הראשיים במצדה הוא המיגדל, שבעזרתו מתקיימים הרוסים את מצדה. המיגדל, שמישקלו כ-15 טון, הונע בעזרת מנגנון מיוחד

שבנו כ-1000 יהודים נצורים מזה שלוש שנים. במיגדל שגנה את השער המערבי מטפסים חיילי הליגיון הרומי העשירי, 5000 לוחמים אכולי צמא למים ודם. בי פיקודו של פלוויוס סילווח.

זהו הנאום האחרון; הנאום שאיש אינו מסוגל לודא אם בכלל נישא אייפֶעם, שכן טרם ניבא המת שיקום לשחזור את היסטוריה. אבל אם להאמין לג'ו אוליאנסקי, שתפר את התסריט לפי רבימכר של ארנסט גאן, שכתב את הספר לפי דימיונו הפרוע וקצת לפי יוסיפוס פלוויוס, שטען כאילו נעזר בשברי זיכרונותיה של זקנה ששרדה מן המחנה היהודי — הרי אין ברייה אלא להאמין שדברים מעין אלו אכן נאמרו, לפני קרוב אלפיים שנה.

מה שסביר פחות הוא, שאלעזר אכן חזר על דבריו עשר פעמים בשני ערבים שונים, כפי שעשה זאת פיטר סטראוס. או שהיהור דים מחאו לו כפיים, כפי שעשו זאת על ה"סט" (בימת הצילומים). כשהבמאי, בר ריס סאגאל, צעק "קאט" ! מכיטא מסתובב

גיורדש ושתי נשותיו פיטר סטראוס בדמות אלעזר בן-יאיר, על בימת הצילומים חילק את זמנו בין שתי נשים: חברתו שינה הופמן (בתמונה למטה), ורעייתו בתסריט (בתמונה למטה).

